

Sygn. akt I CSK 260/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa PEKAO Leasing Spółki z o.o. w W.

przeciwko B. F. i R. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 września 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku

Sądu Apelacyjnego

z dnia 21 lutego 2007 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie istnienia przynajmniej jednej z okoliczności wymienionych w tym przepisie, przy czym, jak wynika z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., strona skarżąca, wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania, jest obowiązana wskazać i uzasadnić przyczyny przemawiające za przyjęciem skargi kasacyjnej. Braki formalne w tym zakresie są nieusuwalne i powodują odrzucenie skargi kasacyjnej (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.). W niniejszej sprawie pełnomocnik wnioskodawcy wniósł skargę kasacyjną, która zawiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i powołanie się na jedną z ustawowych podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania, mianowicie wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. W istocie skarga kasacyjna nie zawiera jednak uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Pełnomocnik powoda zamieścił mianowicie w skardze kasacyjnej jedno zdanie, uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, w którym twierdzi, że o wystąpieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego miałyby wyłącznie świadczyć całkowicie rozbieżna argumentacja przedstawiona w uzasadnieniach wyroków Sądu Okręgowego i Sądu Apelacyjnego. Wspomniane zdanie nie stanowi uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania w rozumieniu art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.